

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE nr. 3 – 51/2021

mun. Chișinău

22.12.2021

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte: Vladislav Guțan

Membrii: Marcel Cimbir
Victor Comerzan
Oleg Televca
Pavel Țurcan
Elena Cazacov
Alexandru Lozan

examinând în ședință publică procedurile disciplinare inițiate în privința ex-procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX,-

A CONSTATAT:

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea procurorului delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Costișanu, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorii în Procuratura XXXXXX în cadrul pornirii și efectuării urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, urmărirea penală în cauza XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2018 de către ex-procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, în baza art.243 alin.(3) lit. b) din Codul penal, cu privire la [...].

La xx.xx.2018, prin ordonanța ex-Procurorului General, Eduard Harunjen, s-a atribuit competența pentru exercitarea urmăririi penale pe caz Procuraturii XXXXXX, dispunându-se totodată constituirea unui grup de urmărire penală format din [...].

La xx.xx.2018, procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX a intervenit în ordine ierarhică și a dispus efectuarea urmăririi penale unui grup de urmărire penală format din [...].

La xx.xx.2019 la cauză penală nr. XXXXXX a fost conexată cauza penală nr. XXXXXX, în care urmărirea penală a fost pornită la xx.xx.2019 de către ex-procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în baza art.244 alin.(2) lit.b) din Codul penal, pe faptul [...].

La xx.xx.2019 prin ordonanța ex-procurorului XXXXXX, s-a dispus disjungerea din cauza penală nr. XXXXXX a materialelor în privința cet. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pe faptul [...].

La xx.xx.2019, cauza penală nr. XXXXXX în privința lui XXXXXX și XXXXXX, învinuiți conform art.42 alin.(3), 244 alin.(2) lit.b) și art.42 alin.(3), 243 alin.(3) lit.b) din Codul Penal, a fost remisă cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru examinare în fond.

La xx.xx.2019, prin ordonanța adjunctului procurorului-șef al Procuraturii

XXXXXX, XXXXXX, s-a dispus exercitarea urmăririi penale în prezenta cauză unui grup de urmărire penală format din procurori din cadrul Procuraturii XXXXXX, ofițeri de investigație și ofițeri de urmărire penală delegați în cadrul Procuraturii XXXXXX și din ofițeri de urmărire penală din cadrul Centrului Național Anticorupție.

La xx.xx.2019, prin ordonanța Procurorului General-interimar Dumitru Robu, s-a dispus retragerea cauzei penale nr. XXXXXX din gestiunea Procuraturii XXXXXX și transmiterea acesteia organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție pentru exercitarea urmăririi penale în continuare.

La xx.xx.2019, procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, a dispus exercitarea urmăririi penale unui grup de urmărire penală, format din procurori din cadrul Procuraturii XXXXXX e și ofițeri de urmărire penală din cadrul CNA, dispunând conducerea grupului de urmărire penală procurorului XXXXXX.

Potrivit materialelor cauzei penale, [...].

Astfel, în actul de sesizare se invocă că, [...].

În pofida caracterului deficitar al informației, dar și contrar competenței, la xx.xx.2018, XXXXXX a remis materialul nr. XX din xx.xx.2018 în adresa procurorului șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, pentru examinare prin prisma art.274 din Codul de procedură penală, care la rândul său, la aceiași dată, l-a dispus spre examinare procurorului XXXXXX.

La xx.xx.2018, conform prevederilor art.262-263 din Codul de procedură penală, sesizarea respectivă a fost înregistrată în REI-I al Procuraturii XXXXXX cu nr. XX și la xx.xx.2018 procurorul XXXXXX a dispus pornirea urmăririi penale [...].

La pornirea urmăririi penale au fost neglijate prevederile art.274 din Codul de procedură penală, care stabilește că *„organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv ”*.

Reieșind din logica normei mai sus invocate, pentru a putea dispune începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală trebuie să constate prezența cumulativă a două circumstanțe:

- 1) *din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune',*
- 2) *nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală.*

Cu referire la primul aspect, din materialele anexate la actul de sesizare, dar nici din actul de sesizare nu rezulta o *bănuială rezonabilă* că ar fi fost comisă vreo infracțiune, mai mult, procurorul, având conform art.274 alin.(1) din Codul de procedură penală 30 de zile pentru a verifica circumstanțele expuse în actul de sesizare și după caz de a administra probe noi ce i-ar fi permis să dispună o hotărâre legală pe caz, a preferat să dispună imediat și prematur pornirea urmăririi penale.

Examinând dacă există o *bănuială rezonabilă*, procurorul urma să verifice dacă există probe care ar convinge un observator obiectiv că persoana ar fi putut săvârși infracțiunea.

Bănuiala rezonabilă trebuie să fie bazată pe probe administrate în conformitate cu prevederile legislației procesual penală.

Cu toate că Procuratura XXXXXX a fost sesizată privind [...], procurorul XXXXXX ilegal a dispus pornirea urmăririi penale potrivit elementelor infracțiunii prevăzute la art.243 din Codul penal - *spălarea de bani*, fără a ține cont de faptul că la etapa respectivă exista o circumstanță care excludea urmărirea penală, prevăzută la art.275 pct.1) din Codul de procedură penală — *nu exista faptul infracțiunii*. Or potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, doar infracțiunea principală/predicat poate să fie sursa obiectului material al spălării banilor.

Mai mult, însăși procurorul XXXXXX, în ordonanța din xx.xx.2018, menționează că [...].

Se indică, că [...].

Doar după un an de la pornirea urmăririi penale pe fapta de spălare de bani, la xx.xx.2019, procurorul XXXXXX, având ca temei [...], s-a autosesizat și a dispus pornirea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, potrivit art.244 alin.(2) lit.b) din Codul penal, care a fost conexată la cauza penală nr. XXXXXX.

Se indică în actul de sesizare că, [...].

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința ex-procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, N.Tricolici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art.art. 1 alin. (2) și alin. (3), 7 alin. (1), 8 alin. (3), 10 alin. (1), 19 alin. (3), 254, 274 și 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.3, 6.1.4 și 6.1.5 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința ex-procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2021 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX și ex-procurorul în aceeași Procuratură, XXXXXX, în cadrul pornirii și instrumentării cauzelor penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, [...].

Având în vedere circumstanțele indicate supra, la xx.xx.2020 de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a dispus începerea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, în baza art.328 alin.(3) lit.d), art.306 alin.(2) lit.a) și art.308 alin.(1) din CP.

La xx.xx.2020 la cauza penală nr. XXXXXX a fost conexată cauza nr. XXXXXX, în cadrul căreia urmărirea penală a fost începută la xx.xx.2020 de către Procuratura XXXXXX, în baza art. 332 alin. (1) CP.

La xx.xx.2020 la cauza penală nr. XXXXXX a fost conexată cauza nr. XXXXXX, în cadrul căreia urmărirea penală a fost începută la xx.xx.2020 de către Procuratura XXXXXX, în baza art. 328 alin. (3) CP, art. 306 alin. (2) lit. a) CP și art. 308 alin. (1) CP.

În cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, la xx.xx.2021, i-a fost înaintată învinuirea lui XXXXXX, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunilor prevăzute la **art.328 alin.(3) lit. b), din Codul penal - excesul de putere**, adică *săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică, a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor*

fizice și juridice, art.332 alin.(2) lit. b), din Codul penal - falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană cu funcție de demnitate public, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșit din alte interese personale, art.308 alin.(1) din Codul penal - reținerea ilegală, adică, reținerea ilegală cu bună-știință de către o persoană care efectuează urmărirea penală, și art.306 alin.(2) lit. a) din Codul penal - tragerea cu bună- știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate, adică, tragerea cu bună- știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de cel care efectuează urmărirea penală urmărind învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave.

Totodată, s-a conchis că faptele procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX și procurorului XXXXXX menționate supra, pot constitui inclusiv abateri disciplinare.

Și anume, [...].

Conform Raportului din xx.xx.2021 privind rezultatele verificării sesizării în privința ex-procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, N.Tricolici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art.art. 1 alin. (2) și alin. (3), 7 alin. (1) și alin. (2), 8 alin. (3), 10 alin. (1), 19 alin. (3), 52, 132/1 alin. (2), 254, 274, 281 alin. (1), 283 alin. (1), 291 alin. (1), 296 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.3, 6.1.4 și 6.1.5 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința ex-procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Procedurile disciplinare menționate supra au fost conexate într-o singură procedură.

În cadrul examinării cauzei disciplinare, ex-procurorul XXXXXX a prezentat referință la cauza disciplinară care vizează pretinsele abateri disciplinare la exercitarea și conducerea urmării penale, prin care și-a exprimat dezacordul cu rezultatele verificării sesizărilor expuse supra, indicînd că nu a admis careva abateri disciplinare în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Analizînd materialele cauzei disciplinare și explicațiile ex-procurorului XXXXXX, Colegiul de disciplină și etică /în continuare Colegiu/ constată că de către procurorul numit nu au fost comise careva abateri disciplinare și procedura disciplinară în privința acestuia urmează a fi încetată, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 37 lit. b) din Legea R.Moldova cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului. Conform prevederilor art. 51 alin. (3) din Codul de procedură penală - la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. Conform prevederilor pct. 2.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor - inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor în activitatea sa trebuie să respecte principiul independenței procurorului, și anume expres se indică că inspectorul respectă independența procurorului, discreția decizională și inviolabilitatea acestuia și asigură interdicția privind imixtiunea altor persoane sau autorități în activitatea procurorului.

Totodată, conform prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea R.Moldova cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc

faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Astfel, drept unul din motive de inițiere a procedurilor disciplinare în speță, s-a invocat faptul că urmărirea penală în cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX a fost pornită în lipsa bănuielilor rezonabile de comitere a careva infracțiuni. Mai mult ca atât, s-a invocat ilegalitatea actelor procedurale de pornire a urmăririi penale în cauzele penale menționate supra.

Însă, se indică că, sancționarea disciplinară a ex-procurorului XXXXXX pentru pretinsa încălcare admisă la pornirea urmăririi penale în cauzele penale supuse verificării /nr.nr. XXXXXX și XXXXXX /, ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

După cum urmează, alegațiile privind faptul că, ex-procurorul XXXXXX, în lipsa bănuielii rezonabile, neîntemeiat a dispus pornirea urmăririi penale, nu constituie în sine temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a procurorului. Or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

De asemenea, se indică că conform art. 252 din Codul de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Mai mult, doar instanța de judecată, prin eventuală sentință de condamnare achitare poate decide asupra existenței/lipsei componentei de infracțiune în acțiunile unei persoane, la etapa pornirii urmăririi penale fiind suficientă stabilirea preliminară a temeiurilor rezonabile de pornire a urmăririi penale.

Astfel, nu poate fi imputat ex-procurorului XXXXXX faptul că acesta a dispus pornirea urmăririi penale și a întreprins acțiuni de urmărire penală, măsuri speciale de investigație pentru a cerceta cazul, inclusiv și sub aspect de colectare a probelor necesare cu privire la existența infracțiunii.

Totodată, în contextul celor expuse supra, ex-procurorului XXXXXX nu poate fi imputat drept abatere disciplinară nici faptul invocat în actul de sesizare precum că în ordonanțele de pornire a urmăririi penale, de punere sub învinuire, acesta nu ar fi indicat la concret modul de comitere a faptei infracționale, dispozițiile exprese din actele normative pe care persoana pusă sub învinuire le-ar fi încălcat, etc, or, se constată că aceste acte totuși conțin minimul legal prevăzut de art.art. 255 și 281 din Codul de procedură penală. Respectiv, procurorul ar urma să fie sancționat pentru modalitatea de expunere în ordonanța de pornire a urmăririi penale, modalitatea de expunere a învinuirii, fapt inadmisibil.

Prin urmare, în caz de sancționare a ex-procurorului XXXXXX pentru acțiunile expuse supra, s-ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

Cu referire la preținsele omisiuni admise de către ex-procurorul XXXXXX la dispunerea și efectuarea [...], se indică că deși în opinia inspecției procurorilor efectuarea acestor acțiuni a fost nemotivată, chiar ilegală, totuși judecătorii de instrucție care au autorizat [...] /și anume de competența procesuală a acestora ține verificarea temeiniciei demersurilor procurorilor și autorizarea acestora/, au fost de

altă părere și le-au autorizat.

Tot cu referire la aceste cazuri, în special cele de efectuare [...], judecătorii de instrucție deja s-au expus cu privire la legalitatea efectuării acestor măsuri și respectiv au admis demersurile procurorului, fiind constatată legalitatea măsurilor speciale de investigație efectuate.

Astfel, după cum s-a constatat, demersurile respective ale ex-procurorului XXXXXX au fost supuse controlului necesității și respectiv legalității de către judecătorii de instrucție. Prin urmare constatările referitor la temeinicia dispunerii efectuării măsurilor speciale de investigație, verificarea legalității efectuării acestora, nu ține de competența Colegiului, dar a judecătorului de instrucție. Pe cale de consecință, eventual, constatările Colegiului nu pot prevala actului judecătoresc emis de instanță.

În aceeași ordine de idei, potrivit prevederilor art. 132/8 alin. (3) din Codul de procedură penală - Pot fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuțitului, învinuitului sau ale altor persoane, inclusiv ale celor a căror identitate nu a fost stabilită, despre care există date ce pot conduce rezonabil la concluzia că ele fie contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tăinuirea infracțiunilor prevăzute la alin.(2), fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală. Astfel, în speță efectuarea măsurii speciale de investigații autorizate în privința persoanelor fără ca acestea să aibă careva statut procesual, de asemenea, nu constituie în sine o încălcare a prevederilor legale, respectiv nu poate fi imputată această omisiune ex-procurorului XXXXXX.

Inclusiv, acțiunile de XXXXXX , au fost autorizate de către judecătorii de instrucție, care au verificat concomitent necesitatea și temeinicia acestora, iar participanții nu au contestat legalitatea acțiunilor efectuate. În aceeași manieră fiind autorizată și XXXXXX în cauza penală în speță.

Cu referire la pretinsa încălcare, manifestată în recunoașterea neîntemeiată în calitate de victime, părți vătămăte și [...], se indică că aceste acțiuni în sine nu constituie o încălcare a normei procesual-penale, și respectiv o abatere disciplinară, or potrivit prevederilor art. 59 Cod de procedură penală, parte vătămăte este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei.

În cazul în care, după recunoașterea persoanei ca parte vătămăte, s-au constatat circumstanțe care atestă lipsa cauzării prejudiciului, organul de urmărire penală încetează participarea acestei persoane ca parte vătămăte în procedura respectivă prin ordonanță motivată.

Astfel, la caz, la materialele cauzei penale lipsesc careva acte prin care să fi fost încetată participarea persoanelor [...], în calitate de părți vătămăte. Mai mult ca atât, acestea au fost recunoscute în calitate de părți vătămăte în baza cererilor personale. Iar calitatea lor de părți vătămăte a fost contestată de către alți participanți la proces procurorului ierarhic superior, unele și judecătorului de instrucție, actele respective nefiind anulate.

Cu referire la pretinsa reținere, aplicare și menținere ilegală în stare de arest învinuiților [...], se indică că persoanele menționate au fost deținute în stare de arest la solicitarea procurorului, însă în baza încheierilor instanțelor de judecată. Astfel, instanța de judecată a apreciat demersurile procurorului de aplicare, prelungire a măsurii preventive sub formă de arest preventiv drept întemeiate și cu respectarea

normelor procesual-penale. Legalitatea aplicării/prelungirii măsurii preventive-arestul preventiv fiind verificată în tot acest timp și de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, fiind respinse recursurile avocatului.

Mai mult ca atât, din analiza textuală a deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău prin care au fost examinate recursurile împotriva încheierilor judecătorilor de instrucție privind aplicarea măsurilor preventive învinuiților în această cauză penală, se atestă că, „...*Colegiul penal reține că, la caz urmărirea penală a fost pornită cu respectarea legislației procesual penale, probele acumulate la data înaintării demersului au fost obținute pe cale legală și confirmă o legătură obiectivă între învinuit și faptele incriminate acestuia.*”.

Astfel, Colegiul reiterează că constatările acestuia nu pot prevala actului judecătoresc emis de instanță. Fapt ce exclude sancționarea disciplinară a ex-procurorului XXXXXX.

În aceiași ordine de idei, se indică că potrivit prevederilor art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 283 alin. (2) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale, învinuirea înaintată nu s-a confirmat într-o anumită parte a ei, procurorul dispune scoaterea persoanei de sub urmărirea penală în privința acestui capăt de învinuire.

Pe cale de consecință, faptul că într-un final unele persoane puse sub învinuire, arestate, au fost scoase de sub urmărire penală, nu echivalează neapărat cu faptul că acestea în mod arbitrar, neîntemeiat, ilegal ar fi fost puse anterior sub învinuire.

Mai mult, aceleași temeuri care au stat la inițierea procedurilor disciplinare în speță în privința ex-procurorului XXXXXX, au constituit și obiectul examinării în cauza penală nr. XXXXXX, pornită la xx.xx.2020 de Procuratura XXXXXX, în baza art.328 alin.(3) lit.d), art.306 alin.(2) lit.a) și art.308 alin.(1) din Codul penal.

În cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, la xx.xx.2021, i-a fost înaintată învinuirea lui XXXXXX, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunilor prevăzute la art.328 alin.(3) lit. b) din Codul penal, art.332 alin.(2) lit. b), din Codul penal, art.308 alin.(1) din Codul penal și art.306 alin.(2) lit. a) din Codul penal.

Astfel, în cadrul examinării procedurilor disciplinare în speță, stabilindu-se că prin încheierea judecătorului de instrucție din xx.xx.2021, a fost anulată ordonanța de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. La caz, verificând materialele cauzei disciplinare și explicațiile ex-procurorului XXXXXX, se conchide că de către ultimul nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Domnul XXXXXX a activat în organele Procuraturii din anul 2005, iar în funcția de procuror în Procuratura XXXXXX a fost numit prin ordinul Procurorului General nr. XXXX din xx.xx.2008.

Prin ordinul Procurorului General nr. XX din xx.xx.2020 a fost eliberat din funcția menționată, pe motivul demisiei din Procuratură în baza raportului depus, de la xx.xx.2020.

În perioada de activitate în organele Procuraturii, dl XXXXXX a fost încurajat

de 3 ori și nu a fost sancționat disciplinar.

În conformitate cu prevederile art.art. 50, 51 alin. (1) lit. d) alin. (4) alin. (5) alin. (8), 85 alin. (3), 89 ale Legii RM nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, Colegiul de disciplină și etică,

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară în privința ex-procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

2. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare.

Președinte: Vladislav GUȚAN _____semnat_____

Membrii: Marcel CIMBIR _____ semnat _

Victor COMERZAN _____ semnat _

Oleg TELEVCA _____ semnat _

Pavel ȚURCAN _____ semnat _

Elena CAZACOV _____ semnat _

Alexandru LOZAN _____ semnat _